Quelle: https://manuscripta.at/?ID=772
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

transgressores.

Quom aliquando quidē dñs prohibet portare saculū ut peram
inuia! aliquando autē dic! si; nunc qui habet saculū col-
lat & perā, similit & qui non habet gladiū, uendat uestim
tū suū & emat gladium.

Hoc explanauit ipse dñs dicens! quia oportet adhuc
complerī in me quod dictū est, quia cū iniquis deputatus
est. Denique postea quā completa est pphetia de gladio!
aut adpetitū. Conuertē gladiū in locū suū. Omnes enī qui acci
piunt gladiū in gladio pibunt! ita ut non uideatur pcep
tū ēē quod dicitur: Hunc qui habet saculū collat similit
& perā! si; pphecia pdicentis dñi quia futurū erat ut apli
oblīti grē dñi legis ei adsumerent gladiū. Quod autē
uideturē quasi impatiuo modo dici ppositiuo hec uerba figu
ra inscripturis pphetics sacis frequentē inuenitur sicut
est illud! fiant filii ei orphani! & diabolus stet a dextris
eius. & multa alia similia.

Quid est panē substantialē da nob hodie! quod in oratione
dominica iubemur dicere.

Cum oratis manib; memores simus dñi dicentis noli
te sollicitī ēē animē uirē quid manducetis aut quid
bibētis! & apli pcipientis. Oramini ut habeatis unde pre
stare possitis necessitatē patienti! id est cū non adpposus
si; pmandato domini oratur! quō dignī est oratus mer
cede sua. Tunc substantiuum panē id est qui uitā cordi
anū substantiē nrē confert adnō poscim. & non nob; ipsis
p sumimus! si; ut necessitati inquantū sufficiat satisfaciat!
& cognoscam eum qui sufficientiā prestat.